

[Ivar Hansen]

med, den sag skal vi jo nok diskutere i mange år endnu.

Jeg vil gerne sige, at vi i venstre beklager, at det ikke allerede for længe siden har været muligt i folketinget at samle et flertal, som kunne opfylde de intentioner, som ligger i centrum-demokraternes forslag. Vi medvirker gerne til dets gennemførelse. Vi kan diskutere detaljer. Vi kan diskutere det åremål, afløbet skal foregå i.

Når man fra CDs side eksempelvis skriver i pkt. 2 vedrørende ejendomsskatterne på landbrugsejendomme i landzone, at afløbet skal ske over en 5-årig periode fra 1985, må jeg sige, at jeg synes egentlig, at CD er for beskedne. Det er jo et stykke erhvervs politik, der er tale om. Vi har forståelse for, at partiet er bundet i et forlig for øjeblikket frem til 1982, men skulle vi derefter ikke, hr. Erhard Jakobsen, gå lidt hurtigere til værks? Det synes vi egentlig. Vi er fuldkommen enige, når partiet skriver i bemærkningerne, at det er urimeligt, at når en erhvervsdrivende i industrien ikke er pligtig til at betale skat af sine maskiner og andet lignende, der benyttes i produktionen, så skal den erhvervsdrivende i landbrugssektoren betale skat af sin produktionsjord. Det er så sandt, som det er sagt. Det er det synspunkt, vi har hævdet i venstre i mange år. At centrum-demokraterne nu kommer og siger det samme, kan vi kun glæde os over. At det så er lykkedes indtil nu at samle et flertal i folketinget af skiftende partier imod forslag af denne art, skyldes jo nok, at der har været partier, som ud fra vidt forskellige forudsætninger – hr. Flygaard's af mere ideologiske grunde, men andre af mere partimæssige, oftest socialdemokratiske regeringer og socialdemokratiske ordførere – har set på dem på den måde, at man har sagt: her er jo et provenutab, og så skal pengene jo skaffes på anden måde. Det er tilsyneladende ikke muligt fra socialdemokratisk side at forestille sig, at det provenutab, der måtte fremkomme på grund af en omlægning eller afskaffelse af denne beskatning, kunne kompenseres igennem besparelser i den offentlige sektor såvel i kommunerne som andre steder.

Jeg kan kun benytte lejligheden til endnu en gang at give hr. Erhard Jakobsen ret i, som det blev sagt under det tidligere punkt på dagsordenen: ejendomsskatterne har ingen eller hvert fald meget ringe for ikke at sige ingen indflydelse på prisdannelsen for

eller på priserne i det hele taget på fast ejendom. Det er en illusion at fremføre påstande af den art. Jeg synes også, det er rimeligt at sige, at med den beskatningsforms afskaffelse, vi her drøfter, kunne vi afskaffe en beskatning, der så typisk vender den tunge ende nedad i indkomstskalaen.

Flemming Jensen (KF):

Det er meget rart, synes jeg, at møde ordholdende mennesker. Jeg tænker naturligvis på, at hr. Erhard Jakobsen i tidernes morgen lovede eller garanterede, eller hvilke ord man nu vil anvende, at centrum-demokraterne ville fremsætte dette forslag gang efter gang, indtil det måtte finde et flertal herfor i salen. Det skal bestemt ikke være det konservative folkepartis skyld, hvis centrum-demokraterne skal fortsætte dette virke mange år endnu, for som jeg sagde allerede sidste gang, sagen var fremme, ser vi med megen sympati på intentionerne, også selv om vi må sige, at selv en fiksering af grundskylden mange steder i virkeligheden vil være urimelig hård. Der er problemer – vi har nævnt det før – for sommerhuskommuner og andet, men jeg vil godt understrege, at også det konservative folkeparti adskillige gange har fremhævet og også vil gøre det nu, at vi er modstandere af denne skat, og vi er modstandere af skat på produktionsjord; også den jord, industrien ligger på, er produktionsjord. Forslaget vil efter vor opfattelse have mange gavnlige virkninger, også for vores konkurrenceevne. Vi arbejder gerne positivt videre med det og helst i år, for sjældent har situationen vel krævet det mere end netop nu.

Thorndahl (FP):

Forslaget er jo i det væsentlige en genfremsættelse, og fremskridtspartiet har ved tidligere lejligheder afvist forslaget. Vor begrundelse for denne afvisning har først og fremmest været den, at den skattelettelse, som der jo principielt er tale om, og som jo for nærværende er af størrelsesordenen 5 mia kr. på årsbasis, ikke – i hvert fald ikke efter forslaget – er finansieret af tilsvarende besparelser, hvorfor man må antage, at en konsekvens af denne skattelettelse må være, at disse 5 mia kr. overføres til indkomstbeskatningen. Efter vores opfattelse har indkomstbeskatning for længst passeret det samfunds-